

24/06/2021

הכרעת

נגד הסטודנט הוגשה קובלנה בה יוחסו לו המעשים הבאים:

1. ביום 28.12.20 התקיים בחן אמצע מקוון בקורס אלקטרוניקה פיסיקלית 044124 בסמסטר חורף תשפ"א.
2. ביום 31.1.21 התקיימה בחינה מקוונת מועד א' סמסטר חורף תשפ"א בקורס אלקטרוניקה פיסיקלית 044124.
3. הנאשם ניגש לבחן ולבחינה במועדים הנ"ל. בבחן ובבחינה הנאשם נבחן כאשר היו לאוזניו אוזניות נגד רעש (מטווח) ללא אישור להקלה כנדרש. מתחת לאוזניות היו אוזניות שמע חוטיות.
4. כמו כן, בבחינה שהתקיימה בתאריך 31.1.2021 הסטודנט המשיך לכתוב את הבחינה מעבר לזמן שהוקצב גם במסגרת ההקלות שניתנו לו (50% הארכת זמן).

התביעה האשימה את הסטודנט בסעיפי האיטום הבאים:

סעיפי האיטום לפי התקנון 4.1.1+4.1.2

מצאנו להרשיע את הסטודנט בשני סעיפי האיטום. יחד עם זאת, התרשמנו כי מאחורי המקרים לא היתה לסטודנט כל כוונת רמיה או זדון.

להלן נימוקינו:

לעניין השימוש באזניות

לפי הנחיות שהוצגו על-ידי התובעת, השימוש באזניות מסוג זה אינו מותר, אלא אם ניתן אישור לכך, ובכל מקרה של אישור, מותרים אטמי אוזניים ולא אוזניות כמו אלו שנמצאו בידי הנאשם. הסטודנט הציג בדיון את האזניות האמורות. אזניות אלה נראות היטב בסרטון הבחינה. המדובר באביזר גדול, צבעוני ובוולט, ואין ספק שהסטודנט לא ניסה להסתיר את השימוש בו. הסטודנט סובל מהפרעות קשב וריכוז, וזה ההסבר לשימוש באזניות אלה. בבחינות קודמות, לא העירו לו על כך. בעצת מלווה מאס"ט הגיש בקשה לאוזניות לאחר המקרה, בחודש מרץ.

לגבי אוזניות שמע האסורות על פי התקנות, לפי הסטודנט הקול במחשב היה מקולקל, לא רצה לשלם את מחיר התיקון היקר, לכן השתמש באזניות (לצורך תקשורת עם הוראות בחינה במהלך זום). אין בכך בכדי להצדיק זאת שכן יכול היה להשתמש בטלפון או להשאיל ציוד. עם זאת, התרשמנו כי לא נעשה שימוש בהם לרעה כמו לשם קבלת מסרים שכן הסטודנט היה מחובר לחדר הבחינה כל אותו הזמן וחיכה לעזרה מהמתרגלים. הבחינה נמשכה שעות ארוכות מאד, בין היתר בשל הארכת זמן לה זכאי הסטודנט. המתרגלים אשר העידו לפנינו מטעם התביעה העידו כי היו בקשר לאורך הבחינה עם הסטודנט, עברו איתו לחדרים צדדיים לשם מענה על שאלות וכו'. איש מהם לא העיד כי העיר לסטודנט על השימוש באזניות המטווח או שאל אותו אם הוא מחזיק באישור מתאים (וממילא כי הסטודנט השיב כי ניתן לו היתר מתאים).

מבחינה פורמלית, הסטודנט ביצע כאן עבירה של "החזיק ברשותו, חומר לימודי או ציוד אסור בעת בחינה או בחן" אך לא מעבר לכך. איננו סבורים שהתנהגותו מלמדת על כוונה להונות בבחינה, או שבפועל נוצרה "הונאה" כזו.

לפיכך בגין עניין זה אנו מרשיעים את הסטודנט לפי סעיף 4.1.2 (החזקת חומר אסור), ומזכים אותו מעבירה לפי סעיף 4.1.1 (הונאה).

לעניין מידת החומרה שהיתה במעשה נתייחס במסגרת גזר הדין ונימוקיו ולאחר שנשמע את טיעוני הצדדים.

לעניין אי החזרת הבחינה במועד

הסרטונים המתעדים את הבחינה מציגים באופן ברור את אשר אירע כאן: המתרגל וגם המשגיחה מודיעים לסטודנט שהבחינה הסתיימה ושעליו להחזיר את הבחינה, והוא נמנע מלעשות כן. הסטודנט מצוי בסערת רגשות, לא משתף פעולה, מנסה להתעקש, מדבר על ליבם באופן אמוציונלי ונמנע מהחזרת הבחינה. כל הפצרות המתרגלים והמרצים (שנעיר מעבר לצורך כי התנהלותם כלפי הסטודנט במהלך האירוע, בכבוד ובאסרטיביות, ראויה לשבח) לא הועילו. לאחר הויכוח הראשון הסטודנט המשיך לכתוב כחמש דקות ולא הגיב להפצרות המתרגלים. הסטודנט טוען כי הנמיך את הווליום של המחשב וכשמגביר ושומע שצריך להגיש שוב

חוזר להתווכח. כך נמשכים הדברים, לפי הסרטון. גם מרצה הקורס נדרש לסייע. המרצה חשש כי סערת הרגשות של הסטודנט תוביל לפגיעה עצמית חלילה. הסטודנט טען כי היו תקלות במהלך הבחינה ובשלב מסויים לא ניגש אליו מתרגל משך שעתיים וחצי כדי להבהיר סעיף בשאלה עם סעיפי המשך התלויים בה. גם מדברי המתרגלים הבנו שהיו תקלות כאלה. מכל מקום, אין בכך כמובן כדי להצדיק את התנהלות הסטודנט, שכן כפי שהסבירו לו המתרגלים בצדק בזמן אמת, היה עליו להחזיר את הבחינה עם תום הזמן וקבלת ההנחיה, ולדון על העניינים האחרים בנפרד. הסטודנט טען לפנינו לגבי נסיבות אישיות שהביאו אותו להתנהג כפי שהתנהג, הביע חרטה על התנהגותו, אמר שזו אינה אופיינית לו, והוסיף עוד טענות דומות. ואולם, עניינים אלה רלוונטיים לעונש ולא לשלב הנוכחי, ויישמעו וייבחנו במועדם.

לפיכך אנו מרשיעים את הסטודנט בעבירה של "עשה בדרך בלתי כשרה מעשה על מנת לשפר ציון בבחינה" לפי סעיף 4.1.1 לתקנון. לא מצאנו להרשיע את הסטודנט בעבירה הונאה. לעניין מידת החומרה שהיתה במעשה זה נתייחס במסגרת גזר הדין ונימוקיו ולאחר שנשמע את טיעוני הצדדים. מזכירות בית הדין תזמין את הצדדים למועד לטיעונים לעונש.

פרופ' אלי אלטוס

שופט חבר סגל

שופט סטודנט א.א.ג.

גזר דין בעיניין

ביום 24.6.2021 ניתנה הכרעת הדין בעניינו של הסטודנט. הסטודנט הורשע בעבירה לפי סעיף 4.1.2 לתקנון המשמעת (החזקת חומר אסור) בגין שימוש באזניות לא מותרות במהלך בוחן ובחינה (הגם וקבענו כי הדבר לא נעשה מתוך כוונה להונות), ובעבירה לפי סעיף 4.1.1 לתקנון המשמעת (מעשה לא כשר על מנת לשפר ציון) בגין אי החזרת בחינה במועד והמשך כתיבה חרף הנחיות סגל הקורס.

ביום 12.1.22 שמענו את טיעוני הצדדים לעונש.

התובעת טענה כי במהלך הבחינות המקוונות הטכניון כמוסד אקדמי נתן אמון בסטודנטים ולא פגע בפרטיותם על מנת לשמור בטוהר הבחינות. ישנה אחריות אישית של הסטודנט לנהוג על פי נוהל בחינות מכוונות. התובעת טענה כי לאור האמור אין להקל בענישה בגין עבירות מהסוג אותן עבר הסטודנט, ויש להשית על הסטודנט לכל הפחות את עונש המינימום הקבוע בתקנון המשמעת. התובעת הדגישה, כי בנהלי הבחינות המקוונות. נכתב בפרוש בסעיף 6 כי "... להשאלת ציוד טכני הדרוש לשם קיום הבחינה ניתן לפנות לאס"ט", ובסעיף 8 נקבע כי "חל איסור על אוזניות מכל סוג", ובסעיף 30 "... סטודנט שלא יענה להנחיות המשגיחים ו-/או לא יגיש את הבחינה בזמן עלול להסתכן בפסילת מבחנו".

הסטודנט הפר נהלים אלו (כפי שנכתב בהכרעת הדין), והואשם בסעיפי האישום לפי התקנון 4.1.1+4.1.2. בשל כך התובעת טענה לעונש של ציון 0 בקורס בהן בוצעו העבירות. כמו כן, ע"פ סעיפים 12.7 ו-12.18 ביקשה כי יושט על הסטודנט עונש של הרחקה למשך סמסטר אחד.

הסטודנט ביקש להקל בעונשו. הסטודנט טען כי היה נתון במצב רגשי ירוד בשל המצב בביתו, שכן אמו פוטרה (הציג מסמך המעיד על כך) ואף חלתה בקורונה (הציג מסמך המעיד על כך) ואחותו בקבוצת סיכון בשל המגיפה. עוד טען הסטודנט כי הוא סובל מבעיות קשב וריכוז והביא מסמכים המעידים על כך, הכוללים גם המלצה ובקשה לתוספת זמן חריגה של 50% בבחינות (כלומר, יותר מתוספת של 25% שניתנת ברוב המכריע של הפרעות קשב). הסטודנט גם טען שלא פעל ממניע לא כשר, טען שיש לו תעודת הצטיינות והביא מכתבים המעידים על אופיו. הציג גם אפיון של האוזניות שמטרתן להוריד רעשי רקע.

השיקולים לענישה מובאים בסעיף 11.11 לתקנון המשמעת והם המנחים אותנו. איננו סבורים כי ככלל יש להקל בעונשו של סטודנט רק משום הצטיינותו בלימודים, כלומר שסטודנט בינוני ייענש על אותו מעשה באופן חמור יותר ביחס לחברו המצטיין. בהתייחס לבעיות הקשב, הטכניון פעל רבות למען רווחתו של הסטודנט בכך שאישר לו תוספת חריגה של 50% בבחינות. כלומר, הסטודנט זכה בהתחשבות במצבו במהלך הבחינה ולמרות זאת המשיך בכתיבת הבחינה לאחר שזו תמה, תוך סירוב להחזירה וכו' כפי שתואר בהכרעת הדין. לגבי המצב של הסטודנט בבית, אין בזאת כדי להצדיק את התנהגותו של הסטודנט.

הסטודנט הורשע כי עשה מעשה על מנת לשפר ציון בבחינה, עבורו, ובנוסף החזיק ברשותו חומר לימודי אסור בעת בחינה. ולכן החלטנו ע"פ סעיף 12.4 בתקנון המשמעת כי לסטודנט יהיה ציון 0 בקורס אלקטרוניקה פיסיקלית 044124 בו בוצעו העבירות, וכן ע"פ סעיף 12.18 ו-12.7 לתקנון המשמעת כי הסטודנט יורחק מלימודיו בטכניון לסמסטר אביב תשפ"ב. איננו סבורים כי בעניינו מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות הימנעות מהשתת עונש המינימום הקבוע בתקנון בעת הרשעה בעבירה לפי סעיף 4.1.1.

בית הדין המשמעתי לסטודנטים, הטכניון

יצוין, כי בכך השתנו על הסטודנט את עונש המינימום שקבוע בתקנון המשמעת בהרשעה בעבירה לפי סעיף 4.1.1, וזאת עוד בטרם נלקחה בחשבון ההרשעה לפי סעיף 4.1.2. לפיכך, אין גזר דין זה ממצה עם הסטודנט את מלוא חומרת הדין.

תאריך: 27.1.2022

שופט תגור סגל

פרופ' אלי אלטוס

שופט סטנינס ר.א.